

Buletinul de știri NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1082

09.12.2023 (134)

Michael Kühnen Soldați politici: Tradiția și spiritul SA

Partea 5

SOLDAT POLITIC PERIOADA POSTBELICĂ (1945 - 1977)

La 8 mai 1945, cel de-al Treilea Reich a capitulat - Germania a cunoscut cel mai rău sfârșit de război de la 1648 încoace. Învingătorii aliați din Est și Vest nu s-au mulțumit doar cu triumful lor politico-politic și cu distrugerea completă a statalității și suveranității germane - au știut, de asemenea, să elimine sistematic orice posibilitate de renaștere națională:

NSDAP, cu toate subdiviziunile sale, a fost interzis și dizolvat, conducerea Reichului era moartă sau întemnițată și urma să devină în curând victima unei comedii macabre a justiției, Tribunalul Militar de la Nürnberg, oficialii mișcării național-socialiste, până la micul lider de grup local, au fost internați pentru ani de zile, marea masă de soldați era prizonieră de război și avea să rămână astfel pentru o perioadă de timp. Între timp, însă, în numele învingătorilor - din nou în Est și în Vest - colaboratorii germani s-au apucat să instaureze regimuri marionetă.

Împreună cu NSDAP, desigur, și Sturm-Abteilung a fost interzis și desființat. Un ultim exemplu a fost dat de liderii săi întemnițați la Nürnberg în legătură cu tribunalul învingătorilor: SA a fost, de asemenea, acuzată de a fi o "organizație criminală"; dar unitatea liderilor SA, care nu s-au lăsat influențați de amenințări,

nici de promisiuni, care au rămas uniți între ei și fideli trecutului lor, au obținut achitarea! Chiar și după standardele distorsionate ale învingătorilor, SA nu era o organizație criminală.

Desigur, pentru noi, național-socialiștii, această decizie are o importanță redusă, deoarece nu recunoaștem dictatele învingătorilor, nici din punct de vedere politic, nici din punct de vedere juridic, dar este semnificativă din punct de vedere politic pentru noi, deoarece interdicția nazistă, care este în vigoare din 1945, se bazează pe viziunea istorică a Tribunalului de la Nürnberg, care a catalogat național-socialismul ca fiind criminal și a făcut ca mărturisirea acestuia să fie o "infrațiune penală". Aproape 40 de ani mai târziu - la începutul anului 1985 - achitarea SA avea să joace un rol important într-un proces împotriva mea, așa cum se va arăta, și să contribuie la demascarea justiției de protecție a statului din RFG!

Astfel, achitarea de la Nürnberg, recunoașterea chiar de către învingători a faptului că SA NU era o ORGANIZAȚIE CRIMINALĂ, aparține, de asemenea, înțelegerii noastre a tradiției. Acest aspect reînnoit al tradiției SA este și ultimul: Ca și în cazul NSDAP, linia directă a tradiției s-a încheiat în 1945. Câteva comandouri de vârcolaci împrăștiate - formate din Tineretul hitlerist fanatic - au fost ultimii succesori direcți ai NSDAP-ului istoric. Când și activitățile lor au încetat după câteva luni, iar reeducarea poporului german și consolidarea structurilor administrative create de colaboratori au progresat constant, s-a stins orice speranță a unei posibile restaurări a celui de-al Treilea Reich. Situația istorică nu cerea o restaurare a național-socialismului, ci un nou început consecvent, a cărui tradiție trebuia să includă nu numai triumfurile, ci și greșelile celui de-al Treilea Reich, care trebuiau evitate în viitor.

Din punct de vedere practic și organizatoric, în primii ani de după 1945 nu s-a putut face absolut nimic, deoarece atât posibili purtători (foștii membri ai birourilor NSDAP), cât și viitorii luptători (generația de pe front din timpul celui de-al Doilea Război Mondial) erau încă internați sau prizonieri de război. În aceste lagăre, însă, primii naționaliști s-au reunit și au jurat să lupte mai departe! În toate lagărele de prizonieri de război din Occident existau departamente speciale și lagăre speciale pentru național-socialiștii fanatici și neînduplecați; multe mii de soldați au fost plasați în această categorie și au fost întotdeauna ultimii care au fost eliberați - abia la sfârșitul anilor 1940 - când republicile ocupante erau deja în mare parte consolidate. În anii 1945 - 1949, care au fost decisivi pentru restaurarea sistemului burghez în Occident, național-socialiștii au fost complet eliminați. Și totuși, ei nu au rămas inactivi: Cei care se aflau încă sau din nou în libertate au început imediat activitatea politică. Peste tot au apărut mici grupuri ilegale - puse laolaltă și făcute posibile de cunoștințe personale și vechi camaraderii -. Știm puține lucruri despre ele. Alți național-socialiști au participat la organizații naționale - comunități culturale, alianțe de tineret și partide.

Cel mai timpuriu nou început în viața politică publică a fost dat de DEUTSCHE AUFBAUPARTEI (DAP), fondat la 31 octombrie 1945. Fondatorul partidului a fost Joachim von Ostau, fost șef al propagandei locale a NSDAP. La acea vreme, bineînțeles, numai un anti-național-socialist verificabil putea fi considerat ca fiind o figură de rezistență. În acest scop, von Ostau a făcut echipă cu Reinhold Wulle, care în perioada Weimar, împreună cu von Graefe, fusese șeful politic al Deutsch-Völkische Freiheitspartei, care concura cu NSDAP, și care fusese într-un lagăr de concentrare în timpul celui de-al Treilea Reich. În timp ce Wulle, respingând național-socialismul, lucra practic la înființarea unui partid de dreapta de modă veche, național-germană, cu un curent monarhist, von Ostau, care nu alesese întâmplător abrevierea DAP, își mărturisea credința în experiența frontului ca model pentru noul început politic al Germaniei!

Într-un interviu acordat unui ziar de la acea vreme, el s-a pronunțat împotriva "metodelor de partid prăfuite care au fost scoase din nou la lumină" și a "urii de partid și de clasă din zilele noastre" și a invocat amintirea comunității de pe front - și anume că "pe front nu existau diferențe între proprietarii de fabrici sau muncitori, catolici sau protestanți, bavarezi sau prusaci, și că ar trebui să transferăm în liniște acest spirit de unitate soldățească la munca pentru pace". Dar cei cărora le-ar fi putut fi adresat acest apel se aflau, în mare parte, încă în taberele învingătorilor; în interiorul partidului, forțele conservatoare și național-reacționare au prevalat și au elaborat un program nepământean cu învățături morale creștine, confesiuni conservatoare, recunoașterea democrației și cereri pentru o "monarhie socială". Această grupare esențialmente reacționară a dat naștere în cele din urmă Partidului German de Dreapta și, mai târziu, Partidului Reichului (DRP), în cadrul căruia, desigur, naționaliștii germani și național-socialiștii încă se luptau pentru influență. În aprilie 1947, von Ostau a fost expulzat din DRP.

Dar, de fiecare dată, activismul național-socialist s-a dovedit superior vechii drepte, chiar dacă nu a găsit încă o formă de organizare unitară:

În Hesse, în noiembrie 1945 a apărut un "Partid Național Democrat (NDP)" conservator-monarhist, a cărui aripă deschis național-socialistă a obținut un succes electoral spectaculos la alegerile locale din 1948 în Wiesbaden, condus de Karl-Heinz Priester, cu 24,41%. Cu toate acestea, cea mai dinamică grupare nazistă din acei primii ani devenise între timp "Gemeinschaft unabhängiger Deutscher" (GuD), care la rândul său fusese fondată de Joachim von Ostau. Acestuia i se alăturaseră acum acei naționali socialiști care aveau să devină celebri în curând - Dr. Doris, Krüger și generalul-maior Remer, care a dejucat lovitura de stat împotriva lui Hitler din 20 iulie 1944! GuD a devenit nucleul "Partidului Socialist al Reichului", fondat în octombrie 1949, singurul partid cu adevărat național-socialist după 1945!

Situația a fost favorabilă pentru P.S.R. după ce înființarea partidelor nu a mai fost supusă aprobării puterilor învingătoare, iar acum, de asemenea, mulți dintre internați și prizonieri de război s-au întors și s-au aruncat imediat din nou în luptă!

SRP nu era cu adevărat unul dintre acele grupuri burghezo-naționaliste care au prevalat în așa-numita tabără națională din 1945, cu lașitatea și conformismul lor - era un partid tânăr (majoritatea membrilor săi aveau între 20 și 40 de ani), era o mișcare populară (toate grupurile și straturile profesionale erau reprezentate în mod egal și unite în lupta pentru restaurarea Reich-ului și realizarea național-socialismului ORIGINAL - deja la acea vreme, aripa socialist-revoluționară, care fusese învinsă la 30 iunie 1934, prelua în mod clar în mișcarea nazistă. iunie 1934, așa cum se putea deja observa din denumirea SRP!), era un partid soldățesc (95% dintre membrii săi erau foști membri ai Wehrmachtului) și era un partid în mod categoric național-socialist (în ordinul de interzicere din 1952 a fost chiar acuzat că corpul său de conducere era compus în principal din foști "luptători vechi" (membri NSDAP înainte de 1930) și național-socialiști activi și că a recrutat în mod deliberat și cu preferință astfel de foști ofițeri NS pentru acest corp de conducere, pentru a deveni un punct de raliere organizațională pentru ideile celui de-al Treilea Reich. Într-o astfel de mișcare național-socialistă militantă, o elită militantă în tradiția SA, un detașament de furtună de soldați politici, trebuia să apară în mod natural.

"Viitoarea luptă politică pentru alegerile din acest an a făcut necesară înființarea unei mișcări active în cercurile PSR. Numele spune ce importanță trebuie acordată acestei mișcări. Fiecare organizație districtuală și locală trebuie să găsească cât mai repede posibil cei mai activi oameni care, din punct de vedere fizic, al vârstei și al angajamentului, sunt capabili să se angajeze complet în realizarea obiectivelor noastre. Numai dacă reușim să organizăm cu repeziciune poporul nostru, care trebuie să fie purtător al gândirii noastre, activitatea noastră de partid va fi dusă cu succes. Acest lucru, la rândul său, necesită o mobilizare a generației de soldați de pe front din ultimul război mondial. Orientarea și activarea acestei generații în conformitate cu obiectivele noastre garantează nu numai existența partidului nostru, ci și viitorul poporului nostru."

Aceste cuvinte din apelul fondator al "Reichsfrontului" vorbesc fără echivoc despre tradiția și spiritul SA, documentând astfel că național-socialismul și conceptul său de soldat politic nu au pierit după 1945." Reichsfrontul a format nucleul SRP și i-a reunit pe acei membri "care sunt pregătiți să se pună în mod dezinteresat în slujba partidului nostru, aducând astfel cel mai înalt serviciu poporului prin disponibilitatea de a face sacrificii". Sloganul lor este: **Eu nu sunt nimic, poporul meu este totul!"**.

Din cei 40.000 de membri ai partidului, 6.000 erau militanți ai Reichsfrontului!

După succese electorale locale și regionale spectaculoase de aproximativ 10% din voturi, Partidul Socialist al Reichului, inclusiv Frontul Reichului, a fost interzis la sfârșitul anului 1952. A început lunga noapte a național-socialismului!

După cum am menționat, grupurile mici ilegale au constituit prima formă de organizare a național-socialiștilor după război. Aici este descris un exemplu tardiv al acestor mici organizații secrete, pentru ca și aceste eforturi să poată fi eliberate de uitare: Complet independent de SRP, "Freikorps Deutschland" a fost fondat la 17.8.1951 de către fostul membru Waffen-SS Hermann Lamp. Acest Freikorps număra câteva zeci de luptători fanatici - Hans-Ulrich Rudel era membru de onoare; îl recunoștea pe Marele Amiral Dönitz ca șef de stat și succesori legal al Fuhrerului. Din cauza activităților sale național-socialiste, Freikorps a fost interzis în februarie 1953, iar funcționarii săi au fost arestați la Hamburg. Ordinul de interdicere prevedea următoarele:

"Membrilor li se cere să dea dovadă de supunere necondiționată și de un secret strict. Fiecare membru trebuie să semneze un formular de angajament atunci când se alătură și primește doar un număr de acoperire sau un pseudonim. Chiar și pe cardurile de membru se dau doar numere. Conform instrucțiunilor conducerii, angajamentul de membru trebuie să fie înconjurat de un "nimb mistic" pentru a-i reuni pe membri într-o "comunitate conspirativă". Membrilor li se anunță că, în caz de neglijență, fiecare trebuie să se aștepte "ca asprimea Freikorps-ului să îl lovească". În program, Freikorps se angajează să respecte "cele 25 de puncte revizuite ale programului de partid al NSDAP".

Așa ne imaginăm primele eforturi de organizare de după 1945. Și exact așa s-au format și s-au organizat pretutindeni grupurile de luptă independente ale NS la începutul anilor 1970, dintre care cea mai importantă, NS-Kampfgruppe Großdeutschland (NSKG), este practic o nouă ediție identică a Freikorps Deutschland și este activă exact treizeci de ani mai târziu (1971 - 1973). Din organizația externă nord-americană a NSKG, condusă de Gerd Lauck, pe atunci în vârstă de 18 ani, a apărut în 1973 cea mai importantă mișcare clandestină a NS din perioada postbelică - NSDAP/AO, care este activă și astăzi. Nu există o continuitate personală între Freikorps și NSKG: din câte știu eu, niciun membru activ al Freikorps Deutschland, care a fost cândva membru activ, nu a mai activat în mișcarea NS din noua generație după 1968. Dar tradiția, spiritul și atitudinea de soldat politic produc întotdeauna forme similare de organizare - un exemplu încurajator al nemuririi ideii noastre!

Anii dintre interzicerea SRP în 1952 și fondarea Bund Deutscher Nationalsozialisten (BUNS) de către Wolf-Dieter Eckart, ca reprezentant al noii generații de național-socialiști, la sfârșitul anului 1968, reprezintă "lunga noapte a

național-socialismului" în istoria mișcării noastre. În afară de "Gauleiterkreis" din jurul fostului secretar de stat în Ministerul Propagandei, Dr. Naumann, care, de asemenea, aparține încă eforturilor de la începutul anilor 1950, nu avem cunoștință de nicio organizație clar național-socialistă în acești ani. Dar chiar și în lipsa unei forme clare, organizaționale, național-socialismul trăiește și a supraviețuit nopții lungi. Două curente garantează această supraviețuire:

Mulți național-socialiști organizați cândva în SRP, care nu au demisionat ca majoritatea și nici nu au vrut să se lase corupți de prosperitatea care acum înmuia treptat rezistența vechii generații, au lucrat în organizații politice naționale reacționare.

Practic, toți susținătorii actualei noastre *Gesinnungsgemeinschaft* din vechea generație au trecut de la SRP la DRP și NPD, până când s-au întors în cele din urmă la o mișcare NS fără echivoc, construită de noua generație după 1968, sau au fost convinși ca membri tineri ai DRP și NPD de către astfel de vechi luptători pentru național-socialism. Din acest cerc de tovarăși fac parte cei doi membri de onoare ai ANS, Willi Krämer (purtător al Insignei de Aur a partidului din NSDAP, fost șef al Biroului de Stat Major al Departamentului de Propagandă al Reichului și ultimul adjunct al dr. Goebbels în guvernul Reichului de Sud - purtător de birou în SRP și DRP, membru al NPD și ANR) și purtătorul Crucii de Cavaler Otto Riehs (de asemenea SRP, DRP și NPD); șeful de stat major al SA al NSDAP/AO și purtător al Insignei de Onoare de Aur a HJ - omul cu numele de cod "Armin" - a urmat același drum. Acești trei ar trebui menționați ca reprezentanți ai tuturor acelor tovarăși care, în persoana lor, întruchipează tradiția neîntreruptă a mișcării național-socialiste și care s-au pus din nou la dispoziția, cu o loialitate de nezdruccinat, și a mișcării NS a noii generații!

Calea prin DRP, NPD și alte asociații național-conservatoare nu a putut aduce niciun succes pentru național-socialism - a servit doar supraviețuirii ideii într-un moment în care nu părea să existe nici cea mai mică perspectivă politică pentru mișcarea noastră.

Singurul succes din acei ani este asociat cu numele fostului soldat profesionist (Reichswehr din 1930) și ulterior membru al SRP Hans Schiekora, care se alătură DRP în 1956, pune stăpânire pe asociația landului Renania-Palatinat împreună cu tovarășii săi național-socialiști și, în calitate de președinte al landului, intră în parlamentul landului în 1959 cu 5,1%. Dar la 27 ianuarie 1960, filiala din Renania-Palatinat a DRP a fost interzisă ca organizație succesoare a SRP!

Dar în timp ce național-socialismul a supraviețuit ca idee în astfel de partide, care erau în esență reacționare din punct de vedere organizatoric și propagandistic, datorită multor tovarăși tăcuți, el nu a jucat acolo un rol ca atitudine politică a soldatului față de viață: nici DRP, nici NPD-ul timpuriu nu au format un for

organizațional comparabil cu SA sau Reichsfront: a prevalat în mod clar o atitudine burgheză față de viață - nu cea a muncitorilor și soldaților!

Cu totul altfel s-a întâmplat cu cel de-al doilea curent în al cărui curent național-socialismul a supraviețuit nopții sale lungi - asociațiile naționale de tineret! Chiar dacă și acolo prevalau angajamentele formale față de statul liberal-capitalist și ordinea democratică a acestuia și chiar dacă cei mai mulți dintre ei nu erau național-socialiști conștienți și convinși - fie și numai din cauza vârstei mici a unei ligi de tineret care începe cu copiii de șase ani - aici a trăit o atitudine față de viață care îmbina o atitudine soldatică cu un angajament național-politic. Pentru cei mai în vârstă, însă, pasul până la aderarea la o organizație clar și fără echivoc național-socialistă a fost doar unul scurt, așa cum avea să se vadă curând când SA a fost reformată după 1977.

De asemenea, sistemul a văzut un mare pericol în această activitate de tineret și a persecutat constant aceste uniuni de tineret prin hărțuire și interdicții.

În 1948/49, alianțele naționale de tineret și-au început activitatea - sponsorii acestei activități au fost, în mare parte, foști membri ai grupurilor de tineret völkisch-naționale din perioada Weimar și lideri mai tineri ai HJ. Și au luat o poziție clară față de sistemul care se forma. Exemplare în acest sens sunt rezoluțiile "Gefahrtenschaft", de orientare völkisch, fondată în 1950 de către purtătorul de cuvânt al SPR, din februarie 1951:

"Nu suntem dispuși să cooperăm în niciun fel la consolidarea condițiilor actuale ale statului german, pe care le respingem ca fiind inadecvate din toate punctele de vedere. Nu simțim nicio obligație interioară sau exterioară față de statul actual. Suntem de părere că deficiențele sale nu pot fi remediate prin nicio cooperare, ci îi sunt inerente."

În ciuda tuturor persecuțiilor, până la 40.000 de tineri au făcut parte din asociații naționale de tineret de acest tip înainte ca apariția prosperității să ducă la o topire a nucleului dur și în acest domeniu. Interdicțiile, precum și tentațiile gândirii de prosperitate, au reprezentat un proces de selecție teribil. Interdicțiile au fost:

- **Reichsjugend** sub conducerea lui Wegener 1956
- **Reichsjugend** sub conducerea lui Höller (independentă de cea din 1959)
- **Tineretul Național al Germaniei**, interzis la 12.1.1960.
- **Bund vaterländischer Jugend** (unul dintre cele mai bine organizate și mai puternice grupuri de tineret), interzis la mijlocul anului 1962 din cauza "tendințelor constituționale antigermane".
- **Bund Nationaler Studenten**, interzis în 1961/62.
- **Filiala Bad Bergzabern a Stahlhelm**, interzisă în 1966.

Atunci când, 17 ani mai târziu, la 1 mai 1983, ANS/NA a organizat primul miting național-socialist de 1 Mai de după război în Bad Bergzabern, tovarășii de la Stahlhelm care au făcut parte din acest grup local, care fusese interzis în 1966, au oferit sprijin organizatoric. Astfel, cercul comunității indestructibile de idei s-a închis din nou și din nou. Abia doi ani mai târziu - în 1968 - a fost fondată BDNS, prima organizație clar național-socialistă, punând astfel capăt nopții lungi și documentând schimbarea secretă de generații care a avut loc cu succes în acei ani!

Cea mai dură și mai de succes mișcare din acei ani întunecați a fost - așa cum am menționat - BVJ, lucru demonstrat în mod clar și de activitățile militante ale unora dintre luptătorii săi. Un număr destul de mare de activiști ai BVJ au luat parte la lupta germană pentru libertate în Tirolul de Sud:

De exemplu, în 1963, 14 tineri germani au fost anchetați, fiind suspectați de implicare în atacuri cu explozibili în Tirolul de Sud; doi studenți au murit în acțiuni de acest gen, devenind martori de sânge ai unei noi generații de soldați politici.

Cea mai veche mișcare națională de tineret care mai există și astăzi - Tineretul Viking (WY) - s-a dovedit a fi cea mai importantă organizație.

Înființată în 1950 sub numele de Reichsjugend (Reichsjugend) de către Matthaei, oficial al SRP, și reformată în 1952 împreună cu alte grupuri sub numele de Wiking-Jugend (Viking Youth), WJ educă încă de la vârsta de șase ani copiii și tinerii în vederea formării unei convingeri național-politice și a unei atitudini soldățești față de viață. Foști membri activi și activi ai WJ au jucat un rol decisiv în formarea organizației noastre SA Storm la 8 mai 1977, chiar dacă organizația însăși era sceptică și chiar disprețuitoare față de noi, până când am reușit în cele din urmă să ne dăm mâna în camaraderie în timpul unei operațiuni comune în decembrie 1984. O organizație de tineret nu poate pune accentul pe lupta politică. Cu toate acestea, activitatea WJ produce tineri militanți care, atunci când vor ieși din activitatea de tineret din punct de vedere al vârstei, nu pot decât să lucreze și să lupte în mod semnificativ în rândurile noastre!

Continuarea vieții și schimbarea generațiilor care începea să aibă loc în acești ani poate fi observată și în propaganda ilegală care a existat în mod constant de la sfârșitul războiului. Astfel de așa-numite "campanii de defăimare" pro-național-socialiste și antievreiești sunt, în timpul "nopții lungi", singurele dovezi destul de deschise de supraviețuire. Iar în ele se arată că tinerii înțeleg simbolurile, tabuurile și cuvintele iritante ale celui de-al Treilea Reich ca semne de protest,

cel mai radical și decisiv protest posibil împotriva sistemului burghez! Această conștientizare este importantă, pentru că fără ea este de neînțeles eventuala apariție și succesul unei mișcări național-socialiste deschise din 1968 încoace!

Este fascinant să vedem cum O astfel de acțiune de propagandă a doi tineri activiști BV - Arbold Strunk, în vârstă de 23 de ani, și Paul Schöner, în vârstă de 25 de ani -, în Köln, împotriva unei sinagogi evreiești, în noaptea de 24 decembrie 1959, a declanșat cea mai mare ofensivă de propagandă național-socialistă de până atunci - și asta în întregime fără nicio susținere organizatorică din partea unei organizații naziste ilegale, tipică pentru anii 1970:

Numai până la 28.1.1960, autoritățile polițienești au înregistrat 685 de incidente antievreiești; 234 de persoane au fost arestate! - 76% dintre activiști au sub treizeci de ani! În cursul acestei ofensive propagandistice din 1960, au fost identificați în total 1083 activiști, dintre care 50,3% au sub 30 de ani! Nu - chiar și în timpul "noptii lungi" național-socialismul trăiește! Foarte puțini dintre acești activiști sunt legați din punct de vedere organizatoric de grupurile naționale existente - ei acționează dintr-o atitudine revoluționară de protest care își va găsi expresia organizatorică abia ani mai târziu!

În 1966, Comitetul Federal pentru Reforma Dreptului Penal scria despre potențialul viitoarei mișcări naziste: "Potrivit acestuia, birourile pentru protecția constituției au înregistrat pe nume aproximativ 3.000 de "incorigibili" care au comis crime naziste sau antisemite de condamnare sau sunt suspectați urgent de a face acest lucru ... Dintre infractorii condamnați, aproximativ unul din patru a făcut parte dintr-o organizație radicală de dreapta. Restul simpatizează cu aceste organizații. O mare parte dintre tinerii infractori fanatici provin din clasa de conducere a grupurilor de tineret naționaliste interzise."

Abia trei ani mai târziu, se înființează Bund Deutscher Nationalsozialisten - un nou capitol începe în istoria mișcării noastre:

Între 1964 și 1968, tabăra națională este complet sub impresia surprinzătoarelor succese electorale ale NPD - în fața acestui triumf al adaptării burgheze la sistem (intrarea în 7 parlamente de land cu 5 - 9% și peste 4000 de reprezentanți locali în parlamentele orașelor și districtelor), în ciuda potențialului considerabil descris mai sus, eforturile de organizare național-socialistă nu au nicio șansă - și nici nu sunt încercate, așa cum nu au fost de altfel după interzicerea SRP. Înființarea BDNS este, de asemenea, inutilă din punct de vedere politic. Valoarea sa este simbolică: Se naște prima mișcare nazistă a noii generații. Dar și efectul politic la distanță al BDNS este considerabil: la mijlocul anului 1976 m-am alăturat "Freundeskreis der NSDAP" (Prietenii NSDAP), care a fost activă ca

organizație succesoare de la interzicerea BDNS în 1969, și astfel, în ultimă instanță, actuala noastră Gesinnungsgemeinschaft este moștenitoarea scenei NS din Hamburg, care a fost inițiată și adusă la viață de BDNS și Wolf-Dieter Eckart!

Cu toate acestea, național-socialismul nu a ajuns la o concretizare politică decât după eșecul NPD în alegerile pentru Bundestag din 1969, ceea ce a devenit adevăratul declanșator al luptei național-socialiste pentru libertate, care a început acum cu mai multă forță, an de an. Sistemul, care luptase și învinsese cu ură și agitație pe național-democrații burghezi pașnici și adaptabili, a cules apariția unei mișcări de naționaliști revoluționari, tineri, căreia nu i-a putut face față!

Radicalizarea a fost deja evidentă în fondarea "Ordnungs-Dienst" (Serviciul de ordine) al NPD (OD), care a devenit inevitabilă din cauza tulburărilor violente ale evenimentelor NPD și prin care, urmând o logică internă, a apărut pentru prima dată o organizație de luptă potențial revoluționară a soldaților politici, împotriva voinței conducerii burgheze a NPD: mulți dintre acești cai de luptă din OD au ajuns mai târziu la noi.

În 1970, la München, a avut loc o încercare de refacere a NSDAP, dar aceasta a eșuat, la fel ca și o a doua încercare, mai amănunțită și mai bine organizată, în 1976. Mai promițătoare a fost formarea NS-Kampfgruppen, din cel mai important dintre acestea - NSKG - a apărut NSDAP/AO, care a dezvoltat cel mai realist și cel mai bun concept. Pe lângă aceste eforturi organizatorice orientate spre partid, apar o serie de alte grupuri NS, care se formează în jurul unui nou "lider". Din toate acestea nu se naște o mișcare unificată - dimpotrivă: o fragmentare și o rivalitate tot mai mari domină scena, care totuși crește numeric până la câteva sute de activiști victime și pregătiți!

1977 este ora soldaților politici, care pentru prima dată se plasează din nou în mod conștient în tradiția SA și deschid astfel calea spre viitor!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFRUHRORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Siebzehn Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Tschekoslowakei. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf gütlicher Flucht!

Idiosyncrasy von Staatsmacht, Vertriebung, Verfolgung und Verbanung haben nicht ausgereicht, die Karte der geistigen Welt unseres hoch geliebten Führers Adolf Hitler zu entziehen.

Alle Nationalsozialisten sind unsterblich. Alle Völker- und Rassenmenschen sind Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Der Siegung ist zwar nicht geworden, aber die Größe des hochgeliebten Führers ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vorweltliche Kampf ist über alles, das Volkstum – gegen alle weißen Völker (V) – zu bestehen, keine Mittel und Eisenbahnen, Luftschiffbau und Raumforschung.

Ein "nein" oder "ja" ist, als im Wahlkampf oder im Brautwerbung, als ein Propagandamittel. Sowohl oder auf einem Schicksal. Anders. Alle haben Nationalsozialisten bei einem Führer!

Hitler!
Gerdhard Lusch

Buletinul de știri NS
www.nsdapao.org
#1005 18.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Raportul de față
Interviu cu Molly
Partea a treia

NSK: Proiectele tale actuale sunt, evident, legate de filozofie și artă.

Vă rugăm să descrieți opinia dumneavoastră cu privire la impactul acestor subiecte în politică.

Molly: Ei bine, încerc să mai actualizez galeria foto, dar în principal m-am concentrat pe Adolf Hitler și Armata omenirii (www.mourningthenazis.com/truth.htm). Am ajuns la 21 de pagini acum și mai am atât de multe de făcut. Studiorea celui de-al Doilea Război Mondial este un câmp minat absolut de informații. Caută informații despre un lucru și găsești alte două lucruri de cercetat. Te simți un pic ca și cum ai fi un arheolog, săpând în trecut îngropat. Un trecut pe care Ei ar prefera să nu fie scos la lumină. Putem mulțumi din nou

the NEW ORDER
Number 174 (137) Founder 1978 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Ninety years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are anti-White immigration, culture destruction, and race-mixing.

Whether "right" or "wrong", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitler!
Gerdhard Lusch

NSDAP/AO este cel mai mare furnizor Lumea propagandei național-socialiste!

Reviste tipărite și online în multe limbi
Sute de cărți în aproape o duzină de limbi
Peste 100 de site-uri web în zeci de limbi

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!

